

Боленъ Дойчинъ.

Що ми дошолъ църна Арапина,
Що кондисалъ подъ Солуна града,
Подъ Солуна долу въ ливагѣ-то;
Глава иматъ колку еденъ казанъ,
Уши иматъ колку два таруна,
Очи иматъ колку два шиника.
Той ми сакатъ голема тахина,
На день сакатъ п' една фурна лѣба,
И имъ сакатъ по две бочви вино,
И имъ сакатъ по бочва ракіа,
И имъ сакатъ по три крави ялой,
И п' една девойка за любеніе.
'Си-те ми съ со редъ наредиле,
Редъ ми дойде до Боленъ Дойчина.
Дворіе метитъ лична Ангелина
Дворіе метитъ, дробни сѣлди ронитъ.
Ю догледа братъ ъ Боленъ Дойчинъ:
„Защо сестро, мила Ангелино,
Дворіе метишъ дробни сѣлди ронишъ?
Ели ти съ веке здодеало
Мене боленъ, сестро, гледаеки,
Или дворіе, сестро, метееки?“ —
„Ей Дойчине, мои мили брату!
Да не ми съ менъ здодеало,
Нито тебе, брату, гледаеки,
Ни пакъ, брате, дворіе метееки.
Ток' що дошолъ църна Арапина,
Що кондисалъ подъ Солуна града
Подъ Солуна, долу въ ливагѣ-то,
Глава иматъ колку еденъ казанъ,
Уши иматъ колку два таруна,
Очи иматъ колку два шиника.
Той ми сакатъ голема тахина,
На день сакатъ п' една фурна лѣба,
И имъ сакатъ по две бочви вино,
И имъ сакатъ по бочва ракіа,